

Προφητικόν

ΧΡΟΝΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ μετά την Αμαρτία που την είπανε Αρετή μέσα στις εκκλησίες και την ευλόγησαν, Λείψανα παλιών άστρων και γωνιές αραχνιασμένες τ' ουρανού σαρώνοντας η καταιγίδα που θα γεννήσει ο νους του ανθρώπου. Και των αρχαίων Κυβερνητών τα έργα πληρώνοντας η Χτίσις, θα φρίξει. Ταραχή θα πέσει στον Άδη, και το σανίδωμα θα υποχωρήσει από τη πίεση τη μεγάλη του ήλιου. Που πρώτα θα κρατήσει τις αχτίδες του, σημάδι ότι καιρός να λάβουμε τα όνειρα εκδίκηση. Και μετά θα μιλήσει, να πει: Ποιητή, στον αιώνα σου, λέγε, τι βλέπεις;

- Βλέπω τα έθνη, άλλοτες αλαζονικά, παραδομένα στη σφήκα και στο ξινόχορτο.
- Βλέπω τ' απελέκια στον αέρα σκίζοντας προτομές Αυτοκρατόρων και Στρατηγών.
- Βλέπω τους εμπόρους να εισπράττουν σκύβοντας το κέρδος των δικών τους πτωμάτων.
- Βλέπω την αλληλουχία των κρυφών νοημάτων.

Λείψανα παλιών άστρων και γωνιές αραχνιασμένες τ' ουρανού σαρώνοντας η καταιγίδα που θα γεννήσει ο νους του ανθρώπου. Αλλά πριν, ιδού θα περάσουν γενεές το αλέτρι τους πάνω στη στέρφα γής. Και κρυφά θα μετρήσουν την ανθρώπινηπραμάτεια τους οι Κυβερνήτες, κηρύσσοντας πολέμους. Όπου θα χορτασθούνε ο Χωροφύλακας και ο Στρατοδίκης, Αφήνοντας το χρυσάφι στους αφανείς, να εισπράξουν αυτοί τον μιστό της ύβρης και του μαρτυρίου. Και μεγάλα πλοία θ' ανεβάσουν σημαίες, εμβατήρια θα πάρουν τους δρόμους, οι εξώστες να ράνουν με άνθη το Νικητή. Που θα ζει στην οσμή των πτωμάτων. Και του λάκκου σιμά του το στόμα, το σκοτάδι θ' ανοίγει στα μέτρα του, κρίζοντας: Εξόριστε Ποιητή, στον αιώνα σου, λέγε, τι βλέπεις;

- Βλέπω τους Στρατοδίκες να καίνε σαν κεριά, στο μεγάλο τραπέζι της Αναστάσεως.
- Βλέπω τους Χωροφυλάκους να προσφέρουν το αίμα τους, θυσία στην καθαρότητα των ουρανών.
- Βλέπω τη διαρκή επανάσταση φυτών και λουλουδιών.
- Βλέπω ψηλά, μες στους αιθέρες, το Ερέχθειο των Πουλιών.

Και των αρχαίων Κυβερνητών τα έργα πληρώνοντας η Χτίσις, θα φρίξει. Ταραχή θα πέσει στον Άδη, και το σανίδωμα θα υποχωρήσει από την πίεση τη μεγάλη του ήλιου. Αλλά πριν, ιδού θα στενάζουν οι νέοι και το αίμα τους αναίτια θα γεράσει. Και θα 'ρθουνε χρόνια χλωμά και αδύναμα μέσα στη γάζα. Και θα 'χει καθένας τα λίγα γραμμάρια της ευτυχίας. Και θα 'ναι τα πράγματα μέσα του κιόλας ωραία ερείπια. Τότε, μην έχοντας άλλη εξορία, πού να θρηνήσει ο Ποιητής, την υγεία της καταιγίδας από τ' ανοιχτά στήθη του αδειάζοντας, θα γυρίσει για να σταθεί στα ωραία μέσα ερείπια. Και τον πρώτο λόγο του ο στερνός των ανθρώπων θα πει, ν' αφηλώσουν τα χόρτα, η γυναίκα στο πλάι του σαν αχτίδα του ήλιου να βγει. Και πάλι θα λατρέψει τη γυναίκα και θα την πλαγιάσει πάνου στα χόρτα καθώς που ετάχθη. Και θα λάβουμε τα όνειρα εκδίκηση, και θα σπείρουμε γενεές στους ειώνες των αιώνων!

Profetia

MÅNGA ÅR efter Synden, som de kallade Dygd i kyrkorna och välsignade, och efter det att stormen som människans ande skall föda, svept bort relikerna av gamla stjärnor och rensat himlens spindelvävda hörn, skall Skapelsen bäva återgäldande de antika styresmännens verk. Ofred skall falla över Hades och plankverket ge vika för Solens tryck. Men först skall Solen hålla tillbaka sina strålar, som ett tecken på att tiden har kommit för drömmarna att ta hämnd. Och Solen skall tala och säga: "Landsförvisade Poet, säg mig, vad ser du i ditt sekel?"

- Jag ser nationerna, de en gång så förmättna, utlämnade till getingen och surbladet.
- Jag ser i luften, yxor som klyver kejsares och generalers byster.
- Jag ser böjda köpmän kassera in profiten av sina egna lik.
- Jag ser de hemliga innebördernas förening.

Efter det att stormen, som människans ande skall föda, svept bort relikerna av gamla stjärnor och rensat himlens spindelvävda hörn, men före detta, se då skall människor i generationer föra sin plog i den magra jorden. Och i lönndom skall Härskarna räkna sin mänskliga handelsvara och förklara krig, där Polismannen och Militärdomstolen skall få sitt lystmäte mättat. Och de skall lämna guldet till de fördolda, så att dessa kan kassera in övermodets och lidandets löner. Och stora fartyg skall hissa sina flaggspel och marscher inta gatorna, balkongerna skall låta blommor regna över Segraren, medan han skall bo i stanken av lik. Och mörkret skall öppna gravens mun intill honom och ställa den till hans förfogande och skrika: Landsförvisade Poet, säg mig, vad ser du i ditt sekel?

- Jag ser militärdomstolarna brinna som vaxljus vid Uppståndelsens måltid.
- Jag ser Polismännen lämna över sitt blod som offergåva till skyarnas renhet.
- Jag ser blommornas permanenta revolution.
- Jag ser kärlekens kanonbåtar.

Och då skall Skapelsen bäva, återgäldande de antika styresmännens verk. Ofred skall falla över Hades och plankverket ge vika för Solens tryck. Men före detta, se då skall de unga sucka och deras blod bli gammalt utan orsak. Och år skall följa bleka och svaga i bandage. Och alla skall erhålla sina få gram av lycka. Deras inre skall redan vara vackra ruiner. Och utan att ha någon annan förvisningsort att sörja i, skall Poeten då öppna stormens hälsa från sitt öppna bröst och återvända för att stå bland de vackra ruinerna. Och den sista människan skall säga sitt första ord för att gräsen skall växa högt och kvinnan komma upp, intill honom som en solens stråle. Och han skall åter dyrka kvinnan och lägga henne på gräset så som var påbudet. Och drömmarna skall ta hämnd och utså generationer i evigheternas evighet.